

PLAGIAAT! WIJ WAREN EERST!

Donderdag 10 augustus 13.00 u, ik sta klaar voor de afwas en hoor dat het VTM-nieuws begint. Het zien ook, is geen verrijking meer want meestal zijn het beelden die al vijf maal getoond zijn de dagen en weken voordien.

Het middaganker zegt met krachtige stem dat er in Puurs opschudding is naar aanleiding van de inkorting van de dodenmars van 100 naar 65 kilometer, wegens de hoge temperaturen.

Ik denk eerst: "Normaal met die hitte en het zou wel eens 'de mars des doods' kunnen worden en wij vinkeniers kunnen het weten." Vooraleer ik mijn eerste bord in het zeepsop kan laten glijden, hoor ik een interview rechtstreeks uit Puurs want voor VTM is dit 'Oekraïne 2'. De mening wordt gevraagd aan een paar deelnemers bij de inschrijving en deze is niet wat ik verwachtte: "65 km, geen 100 km, allee dat is geen dodenmars maar een wandelingske, te warm, allee jong, het is nog warmer geweest..." Mijn goesting om af te wassen, als die daar al was, is weg. Ik zeg tegen mijn vrouw: "Vrouwe, 't es te warm om af te wassen." Haar reactie is: "Doe er wat koud water bij."

Maar ik wil die mannen en vrouwen-deelnemers zien die dit komen verkondigen . En het wordt nog erger want een 90-jarige deelnemer begint met een vloek als hij dat verneemt en zegt dat hij, eens thuis, er nog eens 35 kilometers bij doet in de bossen achter zijn deur. En nog één, en nog één die moppert...

De laatste is een dame die zegt wat ik wou horen: *“Goede beslissing van de burgemeester, er mogen geen warmteslachtoffers vallen...”* Klaar en duidelijk, niet egoïstisch, moest vroeger thuis zijn om te gaan fitnessen. Neenee, gezond verstand.

Ik had een ‘djà-vu’ van een paar weken daarvoor op een zetting om 19 u, spijtig genoeg! Het was nog 28° en volle zon.

Ik was kwaad op mezelf dat ik gekomen was maar anderzijds wou ik de inrichters niet in de steek laten. Zeker wetend dat ze maatregelen zouden treffen. Bij het aanschuiven naar de inschrijvingstafel was het al prijs.

Ik hoorde wat ik ook verwachtte: *“Affluiten voor de warmte? Dan ben ik nu al weg!”* *“Een half uur, IK zit in de schaduw!”* *“Als ze een uur spelen zijn er dode vogels en hopelijk geen liefhebber.”* *“Affluiten als het te warm is? Eén vogel staat in zon, en daar dan naar reageren!”* ...

De inschrijver had al spijt dat hij niet naar de zee was. Ik denk dat iedereen die reacties al jaren kent. Normaal maar niet sociaal. U ziet, altijd pro's en contra's TOT er iets gebeurt... dan is er niemand thuis!!

VTM-nieuws was beter al eens bij ons geweest want **wij waren eerst!**

We kennen dit fenomeen al jaren en jaren. Ik heb geopperd om op warme dagen in de zon voorbij de reke een lege kooi met warmtesonde te plaatsen om buiten de kooi het resultaat te zien. Iedereen zei: *“JA”*, ze dronken een pint, deden een plas en alles bleef zoals het was, hoho. De thermometer is niet beïnvloedbaar en juist, maar... opnieuw een job bij voor de werkers. Ik heb met hen te doen want één onder hen heeft ook het besluitrecht om de zetting te stoppen.

Niet eenvoudig, voor, tijdens en na de zetting die blikken van: *“Doen”*, *“Niet doen”*, *“Wat hebde nu gedaan”* ... erg! We moeten deze mensen beschermen en zorgen dat ze daar de volgende zetting terug staan om ons te dienen, want zo is het! Zeker nu de vooruitzichten

op hetere zomers een feit zijn. We moeten er ook voor zorgen dat *niemand anders* op de zetting verschijnt met apparatuur en ons voor voldongen feiten zet: **wij moeten eerst zijn!**

Een paar dagen later, tweede aanval, bij de huldiging van één van ons Belgische medaillewinnaars op het Europees kampioenschap in Duitsland wordt hem naast de verdiende medaille ook een 'bloem' overhandigd.

Het eeuwenoude symbool van victorie. Ik, de tv-commentators, de genodigden en gevierden hadden allen dezelfde gelaatsuitdrukking: "Wat de f...is dat?" 'DE BLOEM' was een nog niet geïdentificeerd groen plantje in iets wat een bloempot moest voorstellen. Geen bloei, geen reuk... Toch geen wiet zeker? Alle vinkeniers, en ik ook, dachten hetzelfde: "Moesten ze mij dat geven dan zien ze mij nooit meer, het mag nog wiet zijn." Echt een Duits raadsel. Over vier jaar weten we wat het was. Opnieuw **waren wij eerst** met de 'levende bloemen'.

Rare uitdrukking, maar iedere liefhebber weet waarover het gaat. We herinneren ons de snelle evolutie van de papieren bloem, de dode dus, naar de levende. De mooie palmen van crêpepapieren bloemen in alle kleuren. Eén probleem; als het regende kwam u thuis met verlepte, slappe, ontkleurde bloemen. De rest hing aan uw benen of kleren of muilt.

Dan kwam de kunstbloem in beeld: de plastieken, de velours en later de zogezegde 'zijden bloemen'. Gemakkelijk voor de maatschappijen want één aankoop voor het hele seizoen; altijd bloemen beschikbaar! De huizen, kapellekens en graven stonden er kleurrijk bij. Eén nadeel; stofvangers!

En toen waren de levende bloemen daar: betaalbaar, afwisseling, madam content... Nadeel: iemand moest en moet iedere week op pad, schatten hoeveel deelnemers er zouden zijn, naar het weerbericht kijken... Niet eenvoudig maar ze deden en doen het nog steeds!

Heden ten dage wordt het voor veel maatschappijen moeilijk om betaalbare, mooie bloemen te vinden want niet overal zijn grote kwekerijen of tuincenters. De prijzen worden iedere keer hoger, en wij, de liefhebbers zijn verwend. Zelfs verslaafd aan de gewoonte dat we altijd een bloem kunnen meenemen naar huis.

We vragen ons zelden af: *“Wie zal dat betalen?”* Ik heb al eens een poging gedaan om de bloem te vervangen door iets anders... nooit zoveel boze blikken ontvangen. Ik was vroeg thuis.

Conclusie: wij weten wat levende bloemen zijn en wat de winnaars verdienen en waren eerst. Al van in de middeleeuwen.

Dat we niet allemaal hetzelfde denken is normaal. Zelfs een voordeel en een deel van de samenleving. Maar mens en dier mag geen speelbal of onderwerp zijn voor het gelijk of ongelijk. Daarvoor hebben we onze hersenen gekregen!

Hola, bericht van onze bloemist: *“Door de oorlog in Oekraïne, de warmte, te weinig water, te weinig winst, ... zullen de bloemen meer kosten. Twee keuzes: plantje met bloemen of, goedkoper, plantje zonder bloemen.”*

‘k Zal eens een mailke terug sturen: *“Stuur die goedkope maar naar Duitsland!”*

Lucien van Gent